

ȘTEFAN MARIȘ

Cuvânt către cititor

Universal și constitutiv umanității este faptul că noi intrăm, de când ne naștem, într-o rețea de relații interumane, deci într-o lume socială. La fel de universal este și faptul că aspirăm cu toții la un sentiment al existenței noastre. Căile care ne permit să ajungem la acest sentiment sunt, însă, diverse în funcție de culturi, grupuri și indivizi. Așa cum capacitatea de a vorbi este universală și constitutivă pentru umanitate, în timp ce limbile sunt diferite, la fel și socialitatea este universală, dar nu și formele sale. Sentimentul de a exista este într-o legătură directă cu coexistența cu ceilalți; aceasta poate lua forma recunoașterii sau a cooperării, a luptei sau a comuniunii. Cu alte cuvinte nu putem vorbi despre existența umană fără privirea pe care noi o îndreptăm unii asupra celorlalți.

Recunoașterea ființei noastre și confirmarea valorii noastre atribuie sens existenței.

To the Reader

A universal and constitutive aspect of humanity is the fact that, right from our birth, we enter a network of interpersonal relationships, a social world. A universal fact is that we all aspire to a feeling of our existence. The ways that allow us to reach this feeling are, however, diverse, depending on cultures, groups and individuals. Just as the ability to speak is universal and constitutive for humanity, even though languages are different, so is sociality universal, but its forms are not. The feeling of existence is in a direct connection with the coexistence with others; it can take the form of recognition or cooperation, struggle or communion. In other words, we cannot talk about human existence without turning our eyes towards others.

The recognition of our being and the validation of our value gives true meaning to existence.